

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. juni 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2008-151-0188
Dok.: LBN43115

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 366 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 14. maj 2008.

Lene Espersen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 366 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklen i BT den 10. maj 2008 "Arbejdede 345.000 kr. af som sex-slave" og artiklen i BT den 11. maj 2008 "Slave: Jeg er ikke forbryder" og oplyse, hvilke retningslinier der findes for politiet i lufthavne og andre steder i forhold til at identificere mulige ofre for menneskehandel og i forhold til, om mulige ofre skal have hjælp og støtte eller fængsles og sigtes for f.eks. falske papirer?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil jeg kan henholde mig:

”Rigspolitiet udsendte den 4. oktober 2006 en strategi for en styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd. Strategien fastlægger en overordnet ramme for, hvorledes politiets indsats mod kvindehandel og rufferi yderligere kan intensiveres.

Som led i operationaliseringen af indsatsen har Rigspolitiet i samarbejde med Rigsadvokaten udarbejdet en vejledning af 7. september 2007 til Rigspolitiets strategi for en styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd. Vejledningen er udformet som en – klassificeret – manual, der skal supplere strategien og benyttes som et arbejdsredskab i politikredsene i forbindelse med den konkrete behandling af sager i prostitutionsmiljøet og mod prostitutionens bagmænd.

Vejledningen indeholder bl.a. retningslinjer for, hvorledes politiet skal behandle sådanne sager i en udlændingeretlig sammenhæng, herunder hvorledes sager vedrørende udlændinge uden lovligt ophold i Danmark skal forelægges for Udlændingesservice med henblik på stillingtagen til, om udlændingen i en udlændingeretlig sammenhæng vurderes som handlet og derfor skal have en refleksionsperiode og et tilbud om forberedt hjemsendelse.

Vejledningen indeholder endvidere en detaljeret liste over forhold, der kan indikere, at en prostitueret kan være offer for menneskehandel. Det skal dog bemærkes, at vejledningen ikke indeholder særlige retningslinjer i forhold til det politipersonale, der varetager grænsekontrollen ved Danmarks ydre Schengen-grænser, herunder i Københavns Lufthavn i Kastrup.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at de kvinder, der indrejser i Danmark med henblik på prostitution, er-

faringsmæssigt ikke indrejser via ydre grænser (fly fra non-Schengendestinationer). De indrejser derimod på flyvninger fra andre Schengen-lande, typisk Italien og Spanien, eller over landgrænsen fra Tyskland, dvs. over indre Schengen-grænser, hvor der ikke er grænsekontrol.

De retningslinjer, som er fastsat for politiet omkring identificeringen af muligt handlede udenlandske prostituerede, retter sig primært mod den situation, hvor den pågældende udlænding af politiet antræffes i en prostitutionssituation eller i prostitutionsmiljøet, og hvor der således er objektive konstaterbare forhold, som kan begrunde, at udlændingen er prostitueret og muligvis handlet. Dette er selvsagt ikke situationen i forbindelse med en eventuel indrejsekontrol. Det vil efter Rigspolitiets opfattelse være problematisk, såfremt politiet i forbindelse med en indrejsekontrol på baggrund af udlændingens alder, udseende mv. af egen drift skulle iværksætte nærmere undersøgelser af, om den pågældende udlænding skulle være handlet med henblik på prostitution i Danmark, medmindre udlændingen i forbindelse med indrejsekontrollen selv over for politiet oplyser herom. I den forbindelse kan Rigspolitiet henvise til, at selv de kvinder, der antræffes i prostitutionsmiljøet, og hvor der derfor kan være en formodning om, at de er prostituerede/handlet til prostitution, i de fleste tilfælde kategorisk over for politiet afviser, at dette er tilfældet.

Rigspolitiet har dog ikke indvendinger imod, hvis Center mod Menneskehandel (CMM) måtte have et ønske om at være til stede i Københavns Lufthavn i Kastrup med henblik på en screening/interviews af mulige ofre for menneskehandel.

Der vedlægges til orientering et notat om den konkrete sag, der er nævnt i spørgsmålet. Notatet, der bygger på de faktiske forhold i sagen (politirapporter mv.), tegner et noget andet billede af forløbet end den journalistiske udlægning i artiklen i BT. Notatet illustrerer de problemstillinger, navnlig i forhold til udlændingens ”medvirken” til oplysning af sagen, som er beskrevet ovenfor.

For så vidt angår spørgsmålet om retningslinier vedrørende hjælp og støtte til mulige ofre for menneskehandel henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 362 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del.)”